

[Krag.]

har stillet, uden i fjerneste Maade at berøre de Forudsætninger, som der udførligt er redegjort for i Betænkningen, og som jeg ogsaa har omtalt her ved anden Behandling. Den højtærede Minister benyttede her et Trick, som jeg jo nok kender fra Vælgermøder, hvor jeg har været sammen med den højtærede Minister, men som jeg ikke synes han skulde anvende i denne Sal, et Trick, som er Udtryk for, at man gaar løs paa et eller andet Spørgsmaal med Tilidsættelse af de Forudsætninger, under hvilke dette Spørgsmaal er rejst. For naar den højtærede Minister siger, at vor Begrundelse for at kræve Stigningsgrænserne ændret i den gældende Lovgivning om Ejendoms-skatterne til Amterne er urigtig, idet det ikke er Landbrugernes Besparelser, der har spillet en Hovedrolle med Hensyn til Forrentningsprocentens Forhøjelse, saa gør jeg den højtærede Minister opmærksom paa, at Bruttoudbyttet pr. ha i Gennemsnit i 1931—32 var 560 og i 1932—33 559, altsaa ikke en væsentlig Ændring, men Driftsomkostningerne gik fra det ene Aar til det andet ned fra 571 til 500 Kr. pr. ha, og heri indgaar jo en Række af betydningsfulde Besparelser, ikke mindst med Hensyn til Antallet af Personer, som man har beskæftiget. Alle disse Forhold har været bestemmende for den Ændring, som fandt Sted fra et Forrentningsbeløb pr. ha af - 11 Kr. op til + 59. Naar den højtærede Minister saa staar og anstiller Sammenligninger mellem, hvad den enkelte Landbruger kan opnaa ved det Skattelettelsesforslag, vi har stillet, i Sammenligning med det Rentetilskud, som den højtærede Minister har stillet Forslag om, saa er det ogsaa en besynderlig Diskussionsform, Ministeren her har valgt. Thi vi stiller jo ikke blot Forslag om en Skattereduktion, men vi stiller ogsaa Forslag om en betydelig Indtægtsforbedring gennem de prisforhøjende Foranstaltninger, og naar den højtærede Minister vil sammenligne Resultatet af Rentetilskuddet til den enkelte med det, han kan vinde gennem vort Forslag i Form af mindskede Byrder og øget Indtjeningssevne, saa burde han tage det hele med og ikke indskrænke sig til en Sammenligning som den, han her har anstillet, og som den højtærede Minister maa vide er falsk i sit Grundlag.

Den højtærede Handelsminister sagde, at Indlaansrentens Nedsættelse var ikke et Ultimatum, og det kan vi kun være tilfreds med. Ministeren var jo ogsaa enig med os i, at lige saa lidt som Vilkaarene herfra kan dikteres Bankerne, lige saa lidt

kan Bankerne diktere Rigsdagen Vilkaarene. Konklusionen deraf maa da være, at man udsætter Gennemførelsen af denne Lovgivning, indtil der kommer Klarhed over, hvorvidt et Finansieringsgrundlag kan tilvejebringes, og paa hvilken Maade dette kan ske.

Den højtærede Finansminister siger, at Konverteringen koster Penge. Dette har jeg tilladt mig at bestride, og jeg vil gentage det: Konverteringen koster ingen Penge, højtærede Hr. Finansminister! Nej, det, der koster Pengene, det er det Rentetilskudsforslag, det Rentenedsættelsesforslag for Statsboligfondens Vedkommende, som den højtærede Regering har stillet, det er det, der koster Pengene. Med Hensyn til Tilvejebringelse af Dækning for Udgifterne ved disse Forslag har vi imidlertid erklæret os rede til at forhandle, og jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Finansminister ogsaa er forhandlingsvillig paa det Punkt, som jeg særlig har peget paa, Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade en Aktieselskabsbeskatning under de nuværende Forhold mulig bør gennemføres.

Hvad der i øvrigt i Anledning af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser vil være at bemærke fra vor Side, det vil min Kollega det ærede Medlem Hr. Kyed beskæftige sig med, og jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til Ordførerne. Først til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som begyndte sin Tale i Gaar med at udtale Forundring over, at jeg havde kaldt paa det, som det ærede Medlem benævnedes en Valutadiskussion, idet det ærede Medlem henpegede paa, at den Valutaordning, vi har, er Madsen-Mygdals Værk. Ja, det er saamænd muligt, det kunde ikke falde mig ind at bestride det, slet ikke. Jeg ved meget vel, at denne Ordning er fremgaaet af Forhandlinger mellem den højtærede Udenrigsminister og mit Partis daværende Formand, men jeg siger til det ærede Medlem: Hvorfor se saa historisk paa denne Ting? Det er jo ikke det forbigangne, det kommer an paa, men det nutidige, og vil man endelig beskæftige sig med den historiske Side af denne Sag, hvorfor standser det ærede Medlem saa ved Starten og glemmer hele det Samarbejde, som han stod i med os gennem Foraaret 1932 helt hen paa Sommeren 1932, med det Formaal at faa Valutakon-torets Virksomhedsomraade indskrænket, dets Gyldighedstid mest mulig formindsket, med det Resultat ogsaa, at Kronen bragtes ned i et skandinavisk Niveau? Jeg tvivler